ANUL XV. — Nr. 2812

DIRECTORI FONDATORI
E. EMILIAN şi E. MUNTEANU
DIRECTORI: AL. MUNTEANU, N. PAPAGHEORGHE

Proprietatea:
GAZETA SPORTURILOR S. A.
Inscris in reg. public. Tribunalul Ilfov
Secţia I com. No. 9.769/1938

BIUROURILE
Strada Anghel Saligny No. 2
Bucureşti

6 Pagini — 3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Duminică, 3 Iulie 1938

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . . » 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari » 2000
Un număr vechiu . . . . . » 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON: Direcţia . . . . . 3,26,60; Administraţia . . 3,26,60; Redacţia 3,26,09

MATCHUL DE ASTAZI

Orice exces va fi sancţionat exemplar

Arbitrul partidei a primit dispoziţiuni speciale

Azi se joacă pe terenul din Obor matchul (de retur) Unirea Tricolor—U. D. R. în cadrul turneului de calificare.

Comisia campionatului naţional, pentru a asigura o desfăşurare cât mai normală a jocului, a trimis o adresă grupării organizatoare pentru a pune în vedere că orice abatere dela regulament va fi sancţionată cu maximum de severitate.

Deasemeni, suntem informaţi că şi arbitrul jocului a primit dispoziţiuni speciale, asupra manierei în care să sancţioneze jucătorii recalcitranţi.

CITIŢI ARTICOLUL DIN PAGINA III-a

Un articol impresionant al „mitralierului din Detroit"

„Sunt campion graţie mamei mele"

Joe Louis scrie la „Paris-Soir"

Joe Louis este un fiu bun, un soţ model şi un bun muzicant. Şi din când în când, se ocupă de gospodăria lui, după cum arată clişeul de mai sus.

„L-am invins pe Schmeling prin k. o. în două minute şi patru secunde conservându-mi astfel titlul de campion mondial. Anul crecutt, după matchul cu Max Schmeling care a însemnat cea mai gravă înfrângere din cariera mea, mă gândeam — azi pot s'o mărturisesc — să părăsesc definitiv ringul.

Cascada formidabilior lovituri ale germanului, nu mi-au distrus numai puterile fizice, dar mi-au atrofiat şi forţa morală, cel mai important capital al unui sportiv; încrederea în el. Nu mă mai gândesc la trecutele mele victorii, pe care le-am repurtat asupra unor adversari redutabili ca Max Baer, King Lewinsky, Primo Carnera, pentru a nu pomeni decât pe cei mai faimoşi. Pentru prima dată de când am urcat scările ringului,, m'am îndoit de vocaţia mea pentru acest sport. Este bine să adaug că tot sgomotul produs de înfrângerea mea a fost numai fantezie? De ce nu eram acuzat? Că aşi fi fost dopat, atunci când eu cădeam sub loviturile de fier ale lui Schmeling.... Că m'aşi fi lăsat condus de duşmani ai ordinei publice, atunci când aveam depuşi la bancă 200.000 dolari, şi când totul în viaţă îmi surâdea. Imaginaţia presei şi a publicului m'au pus în conflict cu antrenorul şi managerul meu. Ce puteam să fac?... împreună cu soţia mea, de care eram atunci şi sunt şi astăzi îndrăgostit ca un liceean. S'a insinuat deasemenea că urmăresc să compromit pe Schmeling şi că aş urmări să filmez pentru a mă descotorosi mai uşor de r'valitatea lui.

CAUZELE INFRANGERII

S'a vorbit de toate, numai de cauza adevărată a înfrângerii, nu. Eram neantrenat. Într'un cuvânt tocmai contrariu de felul cum m'am prezentat Miercurea trecută.

Boxul este ca şi muzica. La fel după cum un concert nu valorează nimic fără armonia perfectă a diverselor instrumente, tot aşa într'un match de box arta „timingului" cum îi spunem noi în America, este condiţia primă a unui succes. Ori, în acel timp boxul meu era lipsit de ritm, de armonie dacă se poate spune. Eu aveam în vârful degetelor toate resursele artei pugilistice, executam fără greşală toate loviturile, dar nu în timpul dorit. In aceste condiţii

(Continuare în pag. 2-a)

Săptămâna viitoare

TURUL FRANŢEI

Cursa se va disputa în Pirinei...

...crede Antonin Magne, care şi-a terminat antrenamentul

Antonin Magne, publică în „Match" următorul articol:

Am revăzut cu multă plăcere oraşul Nay, unde am petrecut, ca tânăr alergător, multe clipe vesele cu vechiul meu prieten Victor Fontan.

L-am întâlnit deasemeni şi pe Fontan, mereu zâmbitor, activ şi îndrăgostit de munţi pe cari, i-ar place să-i traverseze din nou în fruntea plutonului de concurenţi ai Turului Franţei.

Am venit în Pirinei, înaintea începerii Turului, fiindcă socotesc indispensabilă o recunoaştere a munţilor, înaintea marei curse.

Intotdeauna am cules foloase bune din vizitele mele în munţi. Dela un an la altul solul se modifică şi muşchii se schimbă.

Am găsit poteci noui cari îmi vor folosi mai bine decât acelea utilizate până acum. Imi veţi da voe să nu fac mai multe precizări: am avut întotdeauna micile mele secrete...

PIRINEII VOR JUCA UN ROL MARE

Sunt convins că Pirineii vor juca un rol mare în Turul Franţei, din 1938.

Am impresiunea netă că Turul va fi câştigat între Pau şi Perpignan, sau mai precis între Pau şi Luchon.

Imi amintesc de nişte lupte teribile date în munţi, la începutul carierii mele de alergător în Tur. Trebuia să ştii să suferi. Acelaş lucru va fi necesar peste câteva zile. Şi, vor fi cu siguranţă surprize.

Alergătorii cari cunosc munţii vor fi avansaţi, şi un atlet ca André Leducq, va putea să termine nu prea departe de primii sosiţi, fără să fie un grimpeur excepţional.

VOI FACE CURSA MEA

Am fost întrebat: Ce vei face în Pirinei?

Alţii, ar putea răspunde că nu ştiu. Eu însă aş minţi, dacă aş răspunde astfel, căci ştiu precis cum se vor desfăşura evenimentele, şi mi-am şi făcut planul de luptă!

Nu voi fi, poate, primul la Aubisque, dar nu voi fi departe de „munteni", cari vor merge uşor. Esenţialul este să ajungi într'o bună poziţie la Luchon.

UN BERRENDERO REDUTABIL

Nu am urcat greu munţii: nu sunt nemulţumit de mine.

Dar, am vorbit deajuns despre mine. Dacă nu sânteţi contra, vă voi face câteva confidenţe în legătură cu tovarăşii mei de antrenament.

Unul dintre ei m'a entusiasmat: spaniolul Berrendero, pe care l-am revăzut în condiţia fizică din zilele sale de glorie.

Berrendero a suit înălţimile, foarte uşor.

Am scris acum un an, înaintea ultimului Tur al Franţei, că aş vedea cu plăcere împotriva lui Gino Bartali, pe un Berrendero în deplină posesie a mijloacelor sale. Căci, în Iulie trecut, Berrendero nu era la punct.

In Iulie viitor, Berrendero va avea o alură uşoară, degajată, irezistibilă, cu care ne-a câştigat admiraţia, când a venit din Spania sa natală.

Un alt spaniol care se va impune este Alvarez, deşi este considerat om de mâna doua.

Are mijloace solide. Locueşte la Pau, şi a urcat în repetate rânduri înălţimile. Credeţi-mă, avem mot ve să ne temem de el!

FRECHAUT M'A UIMIT

Să vorbim acum puţin, despre francezi.

Unul dintre ei, Frechaut, m'a uimit la Aubisque. Mi-a fost rău de loc munţii, şi dacă nu va fi nervos în cursă, dacă nu va fi obosit de eforturile primelor etape, va termina

(Continuarea în pagina 2)

ASTAZI: DOUA JOCURI IN C. E. C.

La Praga: Sparta-Genova
La B-pesta: Kispest-Ambrosiana

Returul primei etape a celei de a 13-a ediţii a C.E.C. începe azi. Sunt programate două matchuri din cele opt:

La Budapesta Kispest — Ambrosiana şi Sparta — Genova la Praga.

Cele două partide au loc cu o zi mai înainte, întrucât la Budapesta nu s'a ajuns la un acord în ceeace priveşte cuplajul cu matchul Zidenice — Ferencvaros, iar la Praga, serbările sokolilor — ajunse la apogeu — a decis federaţia cehă să fixeze jocul mai devreme cu o zi.

Va reuşi Kispest să refacă pasivul de două goaluri în faţa Ambrosianei?

Arena Ferencvaros, va fi teatrul unei lupte înverşunate. Kispest al patrulea reprezentant al Ungariei în C. E. C., primeşte replica, paternei formaţii Ambrosiana, campioana Italiei.

La Milano în primul match, Kispest jucând excelent, a reuşit o performanţă excelentă. Au condus pestanii o repriză cu 1-0 şi 22 minute din cea secundă cu 2-0. Numai finishul impresionant al italienilor a putut să schimbe un rezultat care le-ar fi priceput aproape soarta partidei.

Atacul Ambrosianei a remontat pasivul, reuşind în 10 minute să înscrie patru goaluri.

Rezultă deci că Kispest este o echipă bună, că are un atac capabil să furnizeze un joc mare. Publicul italian a avut de altfel un rol hotărâtor la victoria Ambrosianei.

Azi la Budapesta rolurile sunt inversate.

Kispest va fi acela care va beneficia de avantajul terenului şi de al publicului.

Avantajul de două puncte luat de Ambrosiana înseamnă că ar putea fi anihilat. Totuşi noi vom merge cu Ambrosiana care va putea menţine avantajul întrucât va trebui să lupte mai serios ca la Milano şi apoi Kispest — s'a văzut la noi în ţară — nu este o echipă de mare clasă care

(Continuare în pag. III)

Ujpest a sosit şi în tabăra sa domneşte optimismul

„O victorie a Rapidului e imposibilă", ne spune Sternberg, antrenorul echipei peştane

Iar Zsengeller pronostichează un rezultat de egalitate

Echipa Ujpest

S'a statornicit parcă o tradiţie: trenurile care transportă echipe sportive dela Budapesta la Bucureşti, sosesc în Gara de Nord cu întârzieri serioase.

Iată de pildă aseară. Venirea Ujpestului era anunţată pentru ora 6.30. N'am vrut să ţinem seama de tradiţie şi, la 6.25 am descins pe peron. Grabă inutilă, căci tabla neagră anunţa o întârziere de 30 minute a garniturii care ne interesa.

Noroc că la o masă a Restaurantului Gării am descoperit un grup de feţe cunoscute. Se aflau acolo d. Bauer, ispravnicul Rapidului, Ignossy şi Weszter antrenorii Venusului, d. Stossel corespondentul la Bucureşti al lui Nemzeti-Sport şi nelipsitul Nicu Teodoru Chibrit.

De data aceasta însă prezenţa popularului galerist bucureştean la acest eveniment nu-şi avea explicaţie.

Niciuna din echipele sale favorite nu e angajată în disputa care are loc mâine la Giuleşti.

Chibrit ne explică:

— Vreau să schimb câteva cuvinte cu domnul Zsengeller. E un vechi prieten al meu!

«Bancurile lui Teodoru ne distrează de minune până la sosirea trenului.

ILUZIILE D-LUI BAUER

Coincidenţa face ca pe acelaş peron să se afle d. general Mihail Ionescu, preşedintele consiliului de administraţie al C. F. R. Cu acelaş tren urmează să sosească în Capitală fiul d-sale.

D Bauer crede însă altfel.

— D. general a venit să vadă pe Ujpest!

Iluzie deşartă. D. general a rămas la vagonul care-l interesează, în timp ce noi, grupul de sportivi, eşim în calea expediţiei pestane.

Primul coboară d. Langferder, «directorul» — termenul se întrebuinţează la Budapesta în loc de preşedinte — Ujpestului.

Strângeri de mâini, revederi, cunoştinţe noi.

Ujpest a sosit cu 13 jucători — 11 titulari şi 2 rezerve — un conducător — d. Langferder — antrenorul echipei, Sternberg şi un gazetar, d. Orban, trimis special al ziarului «Nemzeti Sport».

D. LANGFERDER SE TEME

Cu tactul care caracterizează pe reporterii abili, ne începem ancheta. Fireşte — cu d. Langferder.

Conducătorul echipei peştane e foarte locvace. E locvace dar... în maghiară. Noroc că, pe aproape, se găsesc interpreţi care simpatizează «Gazeta Sporturilor». Ni se traduce:

— La Budapesta am învins, la scor categoric. Mă tem însă de matchul dela Bucureşti. Publicul dvs. e foarte sportiv. Echipele româneşti joacă pe te-

(Continuare în pag. III-a)

O corespondenţă specială din Paris

Care este valoarea footballului rus?

„Torpedo" a câştigat campionatul mondial muncitoresc cu 14-0!

NICI O ECHIPA ROMÂNEASCĂ NU AR PUTEA REZISTA FORMAŢIILOR FRUNTAŞE DIN RUSIA SOVIETICA

de VALERIU FAGARAŞANU

PARIS 27 (Coresp. part. prin avion). — Sub titulatura «Campionatul mondial muncitoresc de foot-ball» s'a disputat săptămna aceasta la Paris, un interesant turneu, la care au participal 4 ţări: Franţa, Cehoslovacia, Norvegia şi U. R. S. S.

Rusia Sovietică, a cărei valoare internaţională reală nu este cunoscută din cauza lipsei de contact cu celelalte ţări. (URSS-ul nu este afiliat la federaţia internaţională) nu a trimis de data aceasta o reprezenttaivă, ci a crezut că este suficient reprezentată cu formaţia unei echipe de club.

Astfel, «Torpedo» din Moscova, a avut sarcina a reprezenta Sovietele în acest turneu.

14—0 în două matchuri

Judecând după rezultatele obţinute de ruşi în acest turneu, s'ar putea crede că sunt adevăraţi virtuoşi ai acestui joc.

Rezultatele obţinute de ei sunt într'adevăr strălucite. Au câştigat turneul, marcând 14 goaluri şi neprimind nici unul.

Au învins Cehoslovacia cu 8—0 şi Norvegia — în finală — cu 6—0.

Este, desigur, o carte de vizită care pune într'o lumină destul de favorabilă soccerul sovietic, şi care ori cât s'ar crede că au putut fi adversarii de slabi sunt rezultate ce nu pot fi obţinute de ori ce echipă.

Cu această legitimă curiozitate, de a vedea o echipă sovietică jucând, pentru a-mi face o idee de valoarea ce o reprezintă această football, m'am dus azi după amiază la Stadionul Pershing, din Bois de Vincenne, unde ruşii întâlneau în finală reprezentativa muncitorească a Norvegiei.

Stadionul, care acum două decenii a întâlnit aci la Paris toate reprezentativele ţărilor interaliate este pur şi simplu o mină.

Terenul, deasemenea, este tot ce poate fi mai impracticabil pentru football şi cred că acest lucru a influenţat în bună măsură să nu pot avea o idee exactă asupra valorii celor două echipe cari au evoluat, pentrucă Pershingul cu gropile cari le posedă actualmente este un teren unde o echipă este imposibil să aibe cel mai elementar control al balonului.

Deci, terenul, e unul din factorii principali cari m'au împiedicat să-mi fac o idee definitivă despre valoarea ce o reprezintă ruşii în fotball.

Cu toate acestea lor nu li s'a întâmplat acelaş lucru, ca nouă la Toulouse şi terenul nu i-a împiedicat să câştige în finală cu 6—0 asupra unei echipe destul de technice.

ATITUDINEA PUBLICULUI FRANCEZ

Nu ştiu dece, această finală muncitorească care dădea prilejul unei echipe sovietice să evolueze la Paris, şi se găsea sub patronajul «Con federaţiei generale a muncei franceze», aveam impresia că v'a constitui prilejul unei manifestaţii de simpatie pentru Soviete.

Am văzut însă că proverbialul «bun simţ» francez se manifestă în toate domeniile şi ca şi la finala «Cupei Mondiale» publicul a ştiut

(Continuarea în pag. 3-a)

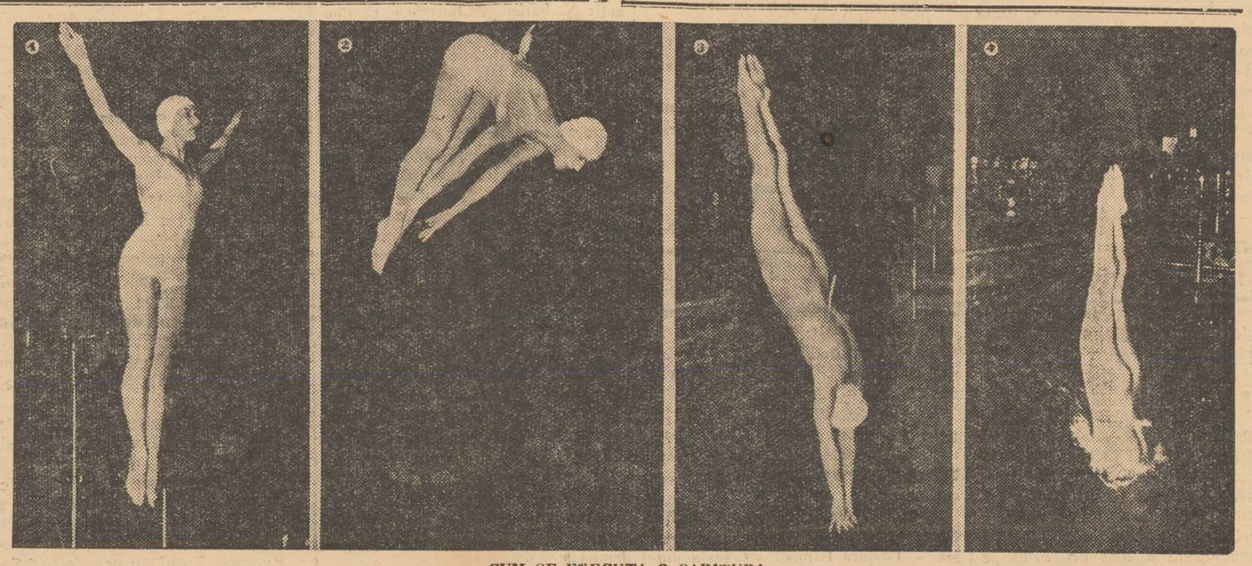

CUM SE EXECUTA O SARITURA